

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a z členov JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. a v právnej veci žalobcu: **Ing. S.**, bytom Š. zastúpený JUDr. I., advokátom V., proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, Krajský dopravný inšpektorát, Oddelenie cestnej premávky a dopravných evidencií**, Kuzmányho 8, Košice, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. p.: KRP-18/DI-1-2009 zo dňa 27. februára 2009 na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/22/2009-70 zo dňa 17. júna 2009 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/22/2009-70 zo dňa 17. júna 2009 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. p.: KRP-18/DI-1-2009 zo dňa 27. februára 2009, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Okresného riaditeľstva PZ Košice, Okresného dopravného inšpektorátu v Košice č. p.: ORP- P-2150/1-ODI-2007 zo dňa 20.11.2008, ktoré

bolo potvrdené a ktorým podľa ustanovenia § 22 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o priestupkoch) uložil žalobcovi pokutu vo výške 4 000,- Sk a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 4 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ako i povinnosť uhradiť trovy konania.

S poukazom na zistenie, že v správnom konaní bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie, ktoré viedlo k správny právny záverom, krajský súd žalobu zamietol.

Krajský súd uviedol, že v inkriminovanom čase situácia v cestnej premávke bola zložitejšia, v danej situácii bol svedkom dopravnej nehody vodič poškodeného BMW 530, ev. č. P., pričom v doplnenom dokazovaní, najmä z prejednávania priestupku zo dňa 25.7.2008, 19.11.2008, 20.11.2008, výpovede npráp. L., mjr. Mgr. B., npor. K., ktoré potvrdzuje poškodenie služobného vozidla PZ SR na Vodnej ulici nesledovaním situácie v cestnej premávke, čím žalobca zaviniel dopravnú nehodu. Podľa krajského súdu by bolo nelogické domnievať sa, že služobné vozidlo PZ SR by začalo s nasledovaním priestupcu bez právneho dôvodu, keď v tom čase malo plniť iné služobné úlohy. Z uvedeného dôvodu krajský súd uzavrel, že pri prejednávaní priestupku na Vodnej a Pribinovej ulici v Košiciach žalobca nebol ukrátený rozhodnutím a postupom správneho orgánu. S výsledkami šetrenia bol žalobca oboznámený dňa 20.11.2008 prostredníctvom právneho zástupcu JUDr. H.

Krajský súd poukázal na to, že z ustanovenia § 34 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok) vyplýva, že vykonávanie dôkazov patrí správny orgánu. Dôkazy navrhované žalobcom považoval za účelové, pričom ohliadka poškodeného vozidla pri dopravnej nehode na Vodnej ulici nebola možná z dôvodu presunu služobného vozidla v súvislosti s plnením služobných úloh. Z uvedeného dôvodu podľa krajského súdu správny orgán postupoval v súlade s ust. § 35 správneho poriadku, zadovážením fotodokumentácie, ktorá je obsahom spisu a z nej vyplýva poškodenie motorových vozidiel zúčastnených na dopravnej nehode.

Pokiaľ ide o dopravnú nehodu na Pribinovej ulici, túto žalobca nepopiera, ale udáva, že ju spôsobil zavinením policajta, ktorý sa neadekvátne správal pri zastavovaní jeho vozidla, ktorého vlastníkom bola iná fyzická osoba. Krajský súd poukázal na § 3 ods. 2 písm. a/ zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o premávke na pozemných komunikáciách), keď vodič je povinný

svoju jazdu prispôbiť konkrétnym podmienkam v cestnej premávke. Z uvedeného dôvodu bola žalobcovi za priestupok uložená pokuta, ktorej výšku nenamietal a nebola ani predmetom žalobných námietok.

Proti uvedenému rozsudku podal včas odvolanie žalobca prostredníctvom právneho zástupcu. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a že došlo k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom.

V odvolaní uviedol, že v rámci priestupkového konania nebol vykonaný ani jeden dôkaz navrhovaný žalobcom. Podľa názoru žalobcu žalovaný vykonával účelovo iba dôkazy, ktoré mali preukazovať vinu žalobcu. Preto došlo podľa jeho názoru k porušeniu § 43 a § 34 správneho poriadku.

Podľa názoru žalobcu, názor krajského súdu, že by bolo nelogické domnievať sa, že služobné motorové vozidlo Policajného zboru by začalo s nasledovaním priestupku bez právneho dôvodu, keď v tom čase malo plniť iné služobné úlohy, má povahu prezumpcie správnosti tvrdení žalovaného a nech by aj žalobca spochybňoval existenciu dopravnej nehody na ulici Vodnej v Košiciach akýmkoľvek skutočnosťami a navrhovanými dôkazmi bol by podľa názoru krajského súdu vo svojej obrane neúspešný, nakoľko prenasledovanie jeho motorového vozidla bez príčiny sa javí súdu ako nelogické. Žalobca ďalej poukazuje, že mu nie je zrejmé z akého dôvodu poukazuje krajský súd na ustanovenie § 35 správneho poriadku, ktoré rieši problematiku svedkov, pričom krajský súd uviedol, že správny orgán postupoval v súlade s § 35 správneho poriadku zadovážením si fotodokumentácie, z ktorej vyplýva poškodenie motorových vozidiel. Podľa názoru žalobcu je rozhodnutie krajského súdu nedostatočne odôvodnené a ide preto o odňatie možnosti účastníka konať pred súdom.

Vzhľadom na uvedené navrhoval žalobca zmeniť rozsudok krajského súdu a vrátiť vec žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie a zaviazat' žalovaného na úhradu trov konania.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril tak, že trvá na stanovisku vyjadrenom v rozhodnutí a odvolaní č. p.: KRP-18/DI-1/2009 zo dňa 27.2.2009, ako aj na skutočnostiach uvedených Krajským dopravným inšpektorátom Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach v stanovisku k žalobe, č. p.: KRP-57-2/DI-2-2009 zo dňa 6.5.2009. Uviedol,

že je toho názoru, že žalobca sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky tak, ako je to uvedené v rozhodnutí o priestupku č. p.: ORP-P-2150/1-ODI-2007 zo dňa 20.11.2008.

Žalovaný preto navrhoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné potvrdiť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP, s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 11.1.2011 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok Krajského súdu v Košiciach, ktorým krajský súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. p.: KRP-18/DI-1-2009 zo dňa 27. februára 2009, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Okresného riaditeľstva PZ Košice, Okresného dopravného inšpektorátu v Košice č. p.: ORP- P-2150/1-ODI-2007 zo dňa 20.11.2008, ktoré bolo potvrdené a ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania skutkovej podstaty priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa ustanovenia § 22 ods. 1 písm. d, l/ zákona o priestupkoch a podľa ustanovenia § 22 ods. 2 zákona o priestupkoch bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 4 000,- Sk a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 4 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ako i povinnosť uhradiť trovy konania.

Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Z administratívneho spisu bolo zistené, že vo veci bolo prvýkrát rozhodnuté rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, Okresný dopravný inšpektorát, Oddelenie bezpečnosti cestnej premávky č.p.: ORP-P-2150/1-ODI-2007 zo dňa 18.10.2007, ktorým rozhodol, že žalobca porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c/, § 51 ods. 4 zákona o premávke na pozemných komunikáciách, čím bol uznaný vinným zo spáchania skutkovej podstaty priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa ustanovenia § 22 ods. 1 písm. d, l/ zákona o priestupkoch. Tým istým rozhodnutím mu bola uložená pokuta vo výške 4 000,-Sk a zákaz viesť motorové vozidlo na dobu 4 mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň mu bola uložená povinnosť uhradiť trovy konania. Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, Krajský dopravný inšpektorát, Oddelenie bezpečnosti cestnej premávky a dopravných evidencií na základe odvolania žalobcu vydalo rozhodnutie č. p.: KRP-6-4/DI-1-2008 dňa 26.2.2008, ktorým prvostupňové rozhodnutie zrušilo a vec mu vrátilo na nové prejednanie a rozhodnutie, vzhľadom na to, že prvostupňové rozhodnutie bolo vydané v rozpore s § 3 ods. 1, § 46, § 47 ods. 3 správneho poriadku v spojení s § 12 ods. 1, § 77 zákona o priestupkoch.

Prvostupňový správny orgán vydal vo veci nové rozhodnutie č. p.: ORP-P-2150/1-ODI-2007 dňa 29.4.2008, podľa ktorého žalobca porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c/, § 51 ods. 4 zákona o premávke na pozemných komunikáciách, čím bol uznaný vinným zo spáchania skutkovej podstaty priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa ustanovenia § 22 ods. 1 písm. d, l/ zákona o priestupkoch. Aj v tomto rozhodnutí mu bola uložená pokuta vo výške 4 000,- Sk a zákaz viesť motorové vozidlo na dobu 4 mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň mu bola uložená povinnosť uhradiť trovy konania. Druhostupňový správny orgán vydal na základe odvolania žalobcu rozhodnutie č. p.: KRP-85/DI-1-2008 dňa 2.7.2008, ktorým zrušil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie, nakoľko z predloženého spisového materiálu nevyplývalo, že skutkový stav veci bol dostatočne zistený a potvrdený dôkaznými prostriedkami nachádzajúcimi sa v predloženom spise a prvostupňové rozhodnutie bolo vydané v rozpore s § 3 ods. 1, 2, 3, 4, § 46, § 47 ods. 3 správneho poriadku.

Následne vydal prvostupňový správny orgán nové rozhodnutie č. p.: ORP-P-2150/1-ODI-2007 dňa 20.11.2008. Ten dospel k záveru, že žalobca porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c/, § 51 ods. 4 zákona o premávke na pozemných komunikáciách, čím bol uznaný

vinným zo spáchania skutkovej podstaty priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa ustanovenia § 22 ods. 1 písm. d, l/ zákona o priestupkoch a podľa § 22 ods. 2 zákona o priestupkoch mu bola uložená pokuta vo výške 4 000,-Sk a zákaz viesť motorové vozidlo na dobu 4 mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň mu bola uložená povinnosť uhradiť trovy konania. Žalobca sa v stanovenej lehote odvolal.

Druhostupňový správny orgán rozhodnutím č. p.: KRP-18/DI-1-2009 dňa 27.2.2009 prvostupňové rozhodnutie potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že vykonané dokazovanie postačuje na spoľahlivé zistenie stavu veci a skutkové zistenia prvostupňového správneho orgánu majú v tom oporu. Spisový materiál obsahuje dôležité skutočnosti, ktoré potvrdzujú, že obvinený svojim konaním porušil povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c/ a § 51 ods. 4 zákona o premávke na pozemných komunikáciách, čím naplnil skutkovú podstatu priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Ďalej zdôraznil, že prvostupňový správny orgán postupoval v súlade so základnými pravidlami konania a hodnotenia dôkazov, čo je vecou úvahy správneho orgánu a zabezpečil presné a úplné zistenie skutočného stavu veci. Tvrdenia a námietky obvineného vyhodnotil odvolací správny orgán ako neopodstatnené a jeho obranu za účelovú v snahe vyhnúť sa zodpovednosti za spáchaný priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca žalobu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného na Krajskom súde v Košiciach.

Krajský súd v Košiciach vydal dňa 17. júna 2009 pod č. k. 7S/22/2009-70 rozsudok, ktorým žalobu zamietol.

Z administratívneho spisu je zjavné, že prvostupňový správny orgán vykonal dokazovanie procesne legálnymi prostriedkami.

Zo zápisnice o podaní vysvetlenia mjr. Mgr. M. zo dňa 26.8.2008 vyplýva, že tento uvedenú nehodu na ulici Vodnej videl a on dal pokyn na uvedený postup S.. Potvrdil, že služobné osobné motorové vozidlo BMW 530 EČ P. nebolo pred dopravnou nehodou poškodené, inak by nebolo zaradené do opatrení. Potvrdil, že on bol vedúcim opatrení.

Zo zápisnice o podaní vysvetlenia nprápr. M.L. zo dňa 19.11.2008 vyplýva, že dopravnú nehodu na ulici Pribinovej videl ako aj pokyn na zastavenie vozidla obvinenému.

Vodič dodávky (navrhovateľ) mu povedal, že aj na ulici Vodnej narazil do nejakého vozidla, ale zistil, že nič sa nestalo, tak išiel preto s vozidlom ďalej.

Z rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu vyplýva, že tieto dôkazy boli doplnené na základe odvolania navrhovateľa. Prvostupňový správny orgán v rozhodnutí uviedol, že žiadosť navrhovateľa o vypočutie majiteľa vozidla, ako aj jeho otca zamietol z dôvodu, že zo samotnej ohliadky miesta dopravnej nehody a zo spisového materiálu je zrejmé, že vo vozidle bol obvinený (navrhovateľ) sám, návrh jeho právneho zástupcu o vykonanie konfrontácie medzi navrhovateľom a p. M. zamietol, lebo je toho názoru, že konfrontácia by nepriniesla žiadne nové skutočnosti a je zrejmé, že vozidlo riadil navrhovateľ a vozidle bol sám. Takáto konfrontácia by bola prvostupňového správneho orgánu účelová.

Na základe vykonaných dôkazov prvostupňový správny orgán zistil nasledujúci skutkový stav:

Dňa 6.9.2007 v čase o 14.00 hod viedol žalobca v Košiciach po ulici Vodnej v smere od ulice Štefánikovej k ulici Kováčskej nákladné motorové vozidlo Fiat Ducato, ev. č. K., kde na uvedenej ulici v dôsledku nevenovania sa plne vedeniu motorového vozidla a nesledovania situácie v cestnej premávke, ľavým zadným blatníkom svojho vozidla narazil do nárazníka v pravej zadnej časti zaparkovaného osobného služobného motorového vozidla BMW 530, ev. č. P. (služobné vozidlo Policajného zboru), s ktorým pri plnení špeciálnych úloh pri doprovode prezidenta Slovenskej republiky predtým pred zrážkou jazdil vodič S. a tento s uvedeným vozidlom potom parkoval šikmo k ľavému okraju vozovky ulice Vodnej. V čase nárazu obvineným vodič služobného motorového vozidla stál vedľa vozidla, teda bol svedkom dopravnej nehody. Vodič Fiat Ducato nezastal po vzniku dopravnej nehody, čím si nesplnil povinnosť účastníka dopravnej nehody. Následne v ten istý deň o 14.10 hod. bol zastavovaný na Pribinovej ulici v Košiciach za použitia zvláštnych výstražných znamení policajtom S.M. a nesledujúc situáciu v cestnej premávke, spôsobil ďalšiu dopravnú nehodu, keď narazil do ľavej prednej časti osobného služobného motorového vozidla zn. Škoda Fabia, ev. č. K. (služobné vozidlo Policajného zboru), ktoré bolo zaparkované pri pravom okraji vozovky na Pribinovej ulici v Košiciach. Pri obidvoch dopravných nehodách nedošlo k zraneniu osôb ani k požitiu alkoholických nápojov. Za právne relevantné skutočnosti boli vzaté do úvahy výpovede svedkov, mjr. M., npráp. L., obaja dopravné nehody videli,

potvrdili, že pred dopravnou nehodou nebolo motorové vozidlo na Vodnej ulici poškodené. Poškodenie vozidiel je podrobne preukázané na fotodokumentáciách.

Podľa prvostupňového správneho orgánu zo spisového materiálu vyplýva jednoznačne zavinenie a účasť na oboch dopravných nehodách obvineným (navrhovateľom), čím naplnil skutkovú podstatu priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. d/, I zákona č. 372/1990 Zb., za čo mu bola uložená pokuta vo výške 4 000,- Sk a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 4 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ako i povinnosť uhradiť trovy konania.

Žalovaný na základe podaného odvolania preskúmal napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu a dospel k záveru, že tvrdenia a námietky, ktoré obvinený (navrhovateľ) vo svojom odvolaní uvádzal sú neopodstatnené a obrana navrhovateľa je účelová v snahe vyhnúť sa zodpovednosti za spáchaný priestupok.

K tvrdeniam a námietkam navrhovateľa dal do pozornosti zápisnice o podanom vysvetlení mjr. Mgr. M., nprápr. M.L. a S., ktoré boli doplnené na základe odvolania navrhovateľa.

Zo zápisnice o podaní vysvetlenia mjr. Mgr. M. zo dňa 26.8.2008 vyplýva, že tento uvedenú nehodu na ulici Vodnej videl a on dal pokyn na uvedený postup S.. Potvrdil, že služobné osobné motorové vozidlo BMW 530 EČ P. nebolo pred dopravnou nehodou poškodené, inak by nebolo zaradené do opatrení. Potvrdil, že on bol vedúcim opatrení.

Zo zápisnice o podaní vysvetlenia nprápr. M.L. zo dňa 19.11.2008 vyplýva, že dopravnú nehodu na ulici Pribinovej videl ako aj pokyn na zastavenie vozidla obvinenému. Vodič dodávky (navrhovateľ) mu povedal, že aj na ulici Vodnej narazil do nejakého vozidla, ale zistil, že nič sa nestalo, tak išiel preto s vozidlom ďalej.

Žalovaný dal tiež do pozornosti fotodokumentáciu z miesta dopravnej nehody č. p.: ORP-1361/2-ODI-2007, (najmä foto č. 5, 6 a 9, pričom foto 5 a 6 preukazujú poškodenie služobného BMW na ulici Vodnej a foto 9 detailné poškodenie vozidla obvineného po dopravnej nehode na ulici Vodnej) a fotodokumentácie z miesta dopravnej nehody na ulici Vodnej č. p.: ORP-1362/2-ODI-2007 foto č. 6 detailné poškodenie vozidla obvineného po dopravnej nehode na ulici Pribinovej .

Uvedená fotodokumentácia podľa žalovaného vyvracia tvrdenia navrhovateľa, že v žiadnom prípade nemal účasť na dopravnej nehode na ulici Vodnej ako aj, jeho vozidlo nemalo po uvedenej nehode poškodenú žiadnu časť.

Po zhodnotení predložených dôkazov žalovaný dospel k záveru, že vykonané dokazovanie postačuje na spoľahlivé zistenie stavu vecí a skutkové zistenia prvostupňového správneho orgánu majú v tom oporu.

Krajský súd sa podrobne zaoberal všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v odvolaní, k ich vyhodnoteniu nemá odvolací súd žiadne výhrady a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Odvolací súd dospel k zhodnému záveru ako súd krajský, že pri prejednávaní priestupku žalobca nebol na svojich právach ukrátený rozhodnutím a postupom správneho orgánu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na dôkazné prostriedky (správa o výsledku objasňovania priestupku /ul. Vodná a ul. Pribinova/, záznam o podaní vysvetlenia Ing. S., záznam o podaní vysvetlenia S., záznam o podaní vysvetlenia M.L., záznam dopravnej nehody /ul. Vodná a ul. Pribinova/, zápisnica o ohliadke miesta dopravnej nehody /ul. Vodná a ul. Pribinova/, plánok z miesta dopravnej nehody /ul. Vodná a ul. Pribinova/, fotodokumentácia z miesta dopravnej nehody /ul. Vodná a ul. Pribinova/, zápis o dychovej skúške Ing. S., výpis z evidencie dopravných priestupkov Ing. S., zápisnica o podaní vysvetlenia npor. P.K., a napokon zápisnicami o podanom vysvetlení mjr. Mgr. M., npráp. M.L. a S.) ako aj skutočností z nich zistených má za to, že v správnom konaní bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie, ktoré viedlo k správnym právnym záverom.

Prvostupňový správny orgán vykonal dokazovania opakovane na základe zrušovacích rozhodnutí druhostupňového správneho orgánu a tým odstránil nedostatky vytýkané mu v rozhodnutiach odvolacieho správneho orgánu, preto bolo rozhodnutie správnych orgánov obidvoch stupňov, ako aj rozhodnutie krajského súdu správne. Takýto rozsah vykonaných dôkazných prostriedkov nie je možné označiť za účelový resp. dôkazy zamerané na preukázanie viny žalobcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu ako si ho osvojil zo zistení na základe vykonaného dokazovania pred prvostupňovým správny orgánom.

Spochybňovanie zistených skutočností, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktoré žalovaný potvrdil bolo aj predmetom odvolania. Podstatou odvolania ako aj žaloby bola tvrdená nezákonnosť rozhodnutia žalovaného, ktorú žalobca videl v nedostatočne vykonanom dokazovaní.

Ďalej z argumentácie žalobcu vyplýva, žalobca namieta nedostatočne zistený skutkový stav veci, tým, že správne orgány nevyhoveli jeho žiadosti o výsluchy svedkov, a to majiteľa vozidla, ktoré riadil ako aj jeho otca a nevykonal konfrontáciu s p. M.

Odvolací súd v tejto súvislosti dáva do pozornosti, že podľa § 34 ods. 1 Správneho poriadku na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka. (ods. 2).

Účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe (ods. 3).

Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (ods. 5).

Podľa odvolacieho súdu prvostupňový správny orgán postupoval v súlade s vyššie citovaným ustanovením Správneho poriadku. Pokiaľ považoval správny orgán zistený skutkový stav za dostatočný na základe vykonaného dokazovania a výsluch navrhovaných svedkov, resp. konfrontáciu s p. M. nenariadil, nepochybil. Odvolací súd dospel tak k záveru, že žalovaný mal dostatok podkladov pre vydanie rozhodnutia o odvolaní a z toho dôvodu sa dôvodne rozhodol nevykonávať ďalšie preukazovanie skutočností, ktoré by už boli zjavne nepotrebné a nadbytočné.

Navyše odvolací súd z námietok žalobcu nezistil dôvody, ktoré by spochybňovali hodnovernosť získaných dôkazov. Iba všeobecná formulácia bez bližšej konkretizácie, že jeden z prítomných príslušníkov PZ mal byť opitý, nemá v priestupkovom konaní relevanciu. Naopak žalobca pri tomto tvrdení bol zaťažený dôkazným bremenom túto skutočnosť preukázať, resp. preukázať, že uvedená informácia, hoci bola hodnoverná, tak sa priestupkový orgán s ňou v konaní nezaoberal.

K námietke žalobcu, že mu nie je zrejmé z akého dôvodu poukazuje krajský súd na ustanovenie § 35 správneho poriadku, ktoré rieši problematiku svedkov, pričom krajský súd uviedol, že správny orgán postupoval v súlade s § 35 správneho poriadku zadovážením si fotodokumentácie z ktorej vyplýva poškodenie motorových vozidiel, Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že pri odôvodňovaní rozhodnutia, ktorým reagoval na námietku žalobcu uznáva, že došlo zrejme ku chybe, ide však len o chybu v písaní, ktorá vzhľadom na kontext a obsah odôvodnenia prvostupňového rozsudku nespôsobuje nijaké pochybnosti o tom, na ktoré ustanovenie správneho poriadku sa krajský súd odvolával (§ 34 Správneho poriadku) a nie je spôsobilá spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Podľa odvolacieho súdu dokazovaním v prvostupňovom správnom konaní bolo jednoznačne preukázané spáchanie priestupku žalobcom podľa § 4 ods. 2 písm. c/ a § 51 ods. 4 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov, na tom skutkovom základe ako je uvedené v rozhodnutí oboch správnych orgánov.

Odvolacie námietky žalobcu neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Odvolací súd, v postupe krajského súdu a v jeho rozhodnutí, ktorým zamietol žalobu žalobcu, nevidel žiadne pochybenie, a preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi, ktorý nemal úspech vo veci nepriznal náhradu trov konania.

POUČENIE : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. januára 2011

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec, PhD., v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová